

for det Erhverv, som staaer helt udenfor, og som det ærede Medlem Hr. Pinstrup interesserer sig for, fordi de opretholder paa anden Maade rimelige og rigtige Tilstande i Samfundet, en rimelig Indtægtsfordeling og saadant. Jeg tror, at man skal forhandle om Lovforslaget ud fra den Tanke, som ligger i det, og saa skal man kritisere det, først, hvor man mener, at i det hele Formen er saa taaget, at Tankerne overhovedet næsten ikke bliver klare, og dernæst kritisere Midlerne, hvis man synes, de er bragt forkert i Anvendelse.

Det er hertil, jeg har tilladt mig at give et Bidrag ved de Bemærkninger, jeg har fremsat i Gaar og i Dag. Jeg haaber ligesom andre Medlemmer, at alle de, der træder ind i Udvalget, vil medvirke til at føre de Tanker frem, som vi dog, tror jeg, her i Tinget alle er enige om: At en Monopolvirksomhed, der udbytter Forbrugerne eller tilraner sig en økonomisk Magt, har vi Grund til at modarbejde, og at Krigsmisbrug under Organisationernes Strid har vi alle Interesse i at bekæmpe.

**Holstein:** Det var en overmaade vid Fortolkning, den højtærede Handelsminister gav af Begrebet kollektive Aftaler. Han erklærede, at det var ganske ligegyldigt, om der var flere eller færre Deltagere, ja, han kunde i og for sig godt tænke sig, at Loven ogsaa ramte Aftaler blot mellem to Personer, altsaa almindelige Kontrakter, for det, det kom an paa, var, hvad Aftalen gik ud paa, og ikke, om den var sluttet mellem flere eller færre. Konsekvensen deraf er, at den højtærede Handelsminister ogsaa maa kunne erklære Handlinger fra Enkeltmand for værende i Strid med Loven. Naar en almindelig Kontrakt kan falde ind under dette Begreb, hvis den afstedkommer de Misgerninger, som Loven tager Sigte paa, maa selvfølgelig det samme gælde, hvis det er en Enkeltmand, der gør sig skyldig i disse. Det kan f. Eks. udmærket tænkes, at en Milliardær opkøber Aktiemajoriteten i forskellige industrielle Foretagender for at kunne komme til at beherske den paagældende Produktion og derigennem efterhaanden Priserne. Kan en saadan Handling ogsaa komme til at falde ind under Lovens Ord? Et Aktieselskab med Trustkarakter er et Selskab, som opkøber Aktiemajoriteten i en Række industrielle Aktieselskaber for derigennem helt og holdent at beherske den paagældende Produktion baade produktionsmæssigt og prismæssigt. Er et saadant Selskabs Statutter ugyldige?

Det, den højtærede Handelsminister i Virkeligheden vil med denne Lov, det, der er hans Maal, er ad Statsmagtens Vej at begrænse den økonomiske Frikonkurrences Misbrug; det er ingenlunde at sikre den uhemmede Frikonkurrence. Der er Udtryk i Lovforslaget, der kunde tyde paa, at det er det, der er Formaalet, men det er ikke det, han vil, det er at begrænse den økonomiske Frikonkurrences Misbrug. Men hvilke Misbrug? Det er det store Spørgsmaal, for her kommer vi ind paa Spørgsmaalet om de talrige og komplicerede Faktorer, som griber ind i Prisniveauet, og som omtales i Motiverne, og som den højtærede Minister har en sand Skræk for at give sig i Kast med, hvorfor han helt og holdent overlader det til Domstolene — de ulykkelige Domstole — at trække Grænserne for, hvilke Handlinger der maa betragtes som Misbrug fra erhvervsdrivendes Side, Sammenslutningers eller Enkeltmænds, af den frie Konkurrence. Det skal Domstolene afgøre, men hvad sker der, indtil Domstolene nu har truffet disse Afgørelser? Domstolene kommer overhovedet først i Virksomhed i det Øjeblik, der har været sluttet en Aftale mellem to eller flere, og en bryder ud, og Kollektiviteten saa anlægger Sag mod den, der er brudt ud, før træder den, om jeg saa maa sige, overordentlige Kommission i Skikkelse af Domstolene ikke i Aktivitet.

Men hvad sker der da i Mellemtiden, indtil Afgørelsen er faldet? Skal Forfølgelser, skal økonomisk Boycot fra den paagældende Sammenslutning overfor den enkelte, der er brudt ud, da være strafbar efter § 3, eller skal hele Sagen staa i Bero, saaledes at man kan foretage sig, hvad man vil, indtil Domstolene har truffet deres Afgørelse om, hvad der er Misbrug af den økonomiske Frikonkurrence, og skal § 3 altsaa først da træde i Virksomhed?

§ 3 indeholder i Virkeligheden Bestemmelser, som vil medføre baade den største retslige og den største økonomiske Usikkerhed, for den siger jo, at det er enhver Art af økonomisk Forfølgelse, som har til Formaal at begrænse den enkeltes Erhvervs- eller Arbejdskraft, som skal straffes. Men al Konkurrence, ogsaa den legitime og berettigede, gaar jo for en stor Del ud paa at slaa Rivaler ud ved økonomiske Midler, og saadanne Midler, som ikke falder ind under Loven om illoyal Konkurrence, er jo lovlige Midler, men de vil nu blive ramt efter Ordene i § 3. Den højtærede Minister kan jo overhovedet ikke gøre Indgreb i den frie Konkurrence for at hindre